

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Capvt 27. Taciturnitas reddit nos hominibus placabiles, nec pœnitet tacuisse, præmia quoq[ue] meretur silentium seruans: quòd docetur exe[m]plo Echelredi & Sacristæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56433)

CAPVT XXVII.

*Taciturnitas reddit nos hominibus placabiles,
nec pœnitet tacuisse, præmia quoq; mere-
tur silentium seruans: quòd doc-
cetur exemplo Echelredi
& Sacristæ.*

PRimum est, quòd taciturnitas
reddit nos hominibus placabi-
les, teste Archelao. Teste verò So-
lone, nullus stultus hominib; pla-
cere potest, quòd maximè cõuenit
cũ dicto Eccli. 20. 13. *Sapiens in ver-
bis seipsum amabilem facit.* Contra
verò vers. 5. *Est odibilis qui pronus
est ad loquendũ.* Sic teste Vincentio
in speculo mor. lib. 3. dist. 3. part.
1. Philosophus quidam vni hanc
doctrinam dedit. Serua vocis & si-
lentij temperamentum, & si loqui
libuerit, sic loquaris, vt aliàs libe-
tiùs audiaris. Interrogatus quoq;
Pythagoras, quomodo quis homi-
nibus placere posset, respondit; si
gesseris optima, & locutus fueris
pauca.

Non
pœni-
tet ta-
cuisse.

Secundùm est, quòd silentio dediti (nisi officium eorũ aliud requirat) non solent pœnitere se tacuisse. Hinc vt meminit Vincen- tius in speculo historiali lib. 4. cap. 14. Xenocrates Chalcedonensis Philosophus, cùm in conuiuio cæ- teris multa garrientibus solus ni- hil diceret, interroganti, quare v- nus omnium taceret, respondit: Quoniam locutum fuisse pœnituit me aliquando, siluisse nunquam. Quod Plutarchus in libello *τῶν ὑγιῶν* tribuit Simonidi. Hinc Cato libro primo.

Nam nulli tacuisse nocet, nocet esse loquutum.

Vnde D. Ambrosius libr. 1. Officiorum. Quamplures vidi loquendo in peccata incidisse, vix quempiam tacendo; ideoque tace- re nosce difficilius est, quàm loqui. Scio loqui plerosq; cùm tacere ne- sciant.

Tacēs
præ-
mium

Tertiũ scilicet, quòd filens

præmium

præmium mereatur, docet Vincē-
tius in speculo historiali lib. 25. ca-
pit. 13. sequenti & lepido exemplo,
ita scribens. Anno Henrici secun-
di Imperatoris decimo nono, E-
chelredis quidam nomine, Danos
fugiens, venit Northmanniam ad
Richardum fratrem vxoris suæ
Emmæ filium Richardi ducis, qui
cœnobium Fiscanense, quod pater
suis inchoauerat, perfecit. Hic no-
ctibus custodias famulorum fal-
lens, ad matutinas monachorum
ibat, genua flectens in oratione
vsq; ad lucem. Quadam nocte sic
faciens, ostium monasterij inue-
nit obseratum, qui excusso violen-
ter pessulo, soporem Sacristæ tur-
bavit, qui surgens à somno & vi-
dens eum plebeo amictu vestitum,
in capillos inuolauit & multos co-
laphos intulit. Ille incredibili
patientia nec responsum ei dedit.
Postero die in Capitulo quærelam

deposuit

deposuit, & monachum illum ad vicum Argennas sibi præcepit occurrere, minitans se sic vindicare quòd tota de hoc Gallia loqueretur. Die dicto monachus à iudicibus adiudicatus est, quem ille mox absoluit, & vicum eundem qui optimi vini ferax est, officio sacristæ addixit, pronuntians eum optimum esse monachum, qui benè custodiens munus iniunctum, nec etiam iratus silentium fregit.

CAPVT XXVIII.

Silentium proximum Deo facit. Est prudentiæ signum, & à purgatorio liberat.

*Proxi-
mum
Deo
facit.*

PRimum, quòd scilicet proximum Deo faciat, patet. Nam & Deus in sacris literis tacere dicitur. Isa. 57. 11. *Ego tacens, & quasi non videns. Qui & tacet deuorante & conculcante impio iustior em se.* Heb. 1. 3. Quin & peccatores multa faciunt, ad quæ Deus tacere dicitur, vti pa-

tet